

Mál nr. 184/2017**M og
vátryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
vátryggingafélagið V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.****Árekstur bifreiða á Austurvegi, Selfossi 19.5.2017.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttekið 7.6.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V1, dags. 21.6.2017

Bréf V2, dags. 20.6.2017, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Árekstur varð á Austurvegi, til móts við N1 á Selfossi. Ökumaður A kveðst hafa ekið ausur Austurveg þegar hann hafi gefið stefnuljós til vinstri og hægt á bifreið sinni þar sem hann hugðist taka u-beygju en þá hafi B verið ekið á A. Ökumaður B kveðst hafa ekið Austurveg til austurs þegar hann hafi séð A með stefnuljós til vinstri og verið beygt til vinstri. Kveðst hann ekki hafa náð að hemla nægjanlega mikið til að forða árekstri. Ákomur eru á vinstri afturhurð A og hægra fram horni B.

Í bréfi V1 kemur fram að félagið telji að öll sök skuli lögð á ökumann B þar sem A hafi gefið stefnuljós og verið kyrrstæð. Þá viðurkenni ökumaður B að hafa veitt A athygli en of seint og því ekki náð að stöðva í tæka tíð. Einnig séu engar merkingar sem banni u-beygjur á þessum stað.

Í bréfi V2 kemur fram að félagið telji að ökumaður A hafi brotið gegn ákvæðum umferðarlaga þar sem hann hafi tekið u-beygju með röngum hætti og án þess að gæta að umferð fyrir aftan sig. Ökumaður A hafi brotið gegn 3. mgr. 15. gr. umferðarlaga þar sem fram kemur að taka skuli vinstri beygju sem næst miðju akbrautar en það hafi hann ekki gert. Einnig hafi hann brotið gegn 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga þar sem fram kemur að ökumaður skuli, áður en hann snýr ökutæki, ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþæginda fyrir aðra. Þá kemur fram að merkjagjöf í aðdraganda áreksturs leysi ökumann ekki undan varúðarskyldum, sem á honum hvíla. Því sé rétt að ökumaður A beri alla sök á árekstrinum. Ekki séu rök fyrir því að leggja hluta sakar á ökumann B þar sem ekki verði lögð svo rík aðgæsluskylda á hann að með sanngirni megi gera hann ábyrgan fyrir að ná ekki að bregðast við háttsemi ökumanns A.

Álit.

Ökumaður A ók á undan B og ætlaði að taka u-beygju. Bar honum við það að gæta sérstaklega að því að það væri hægt án óþæginda fyrir umferð sem á eftir kom, sbr. 1. mgr. 17. umferðarlaga, sbr. einnig 15. og 16. gr. sömu laga. Ökumaður A gætti ekki nægjanlega vel að þessari skyldu sinni og ber því að leggja megin hluta sakar á hann. Ökumaður B viðurkennir hins vegar að hafa ekki veitt A athygli fyrr en of seint og hafi því ekki náð að hemla í tæka tíð. Með því telst hann hafa brotið gegn 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga og ber hann því hluta sakar.

Niðurstaða.

Ökumaður bifreiðar A ber 2/3 hluta sakar og ökumaður bifreiðar B ber 1/3 hluta sakar.

Reykjavík, 29. ágúst 2017.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.